وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ

ઔર ઝમીન મેં કોઈ ચૌપાયા નહીં મગર અલ્લાહ કે ઝિમ્મે ઉસ કી રોઝી હૈ ઔર વો ઉસ કે દાઈમી

مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدَعَهَا ؕ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝

ઠિકાને ઔર આરઝી ઠિકાને કો જાનતા હૈ. સબ કુછ સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ (લવ્હે મહફૂઝ)

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ

મેં હૈ. ઔર વહી અલ્લાહ હૈ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા છે દિન

اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ

મેં ઔર ઉસ કા અર્શ પાની પર થા તાકે વો તુમ્હેં આઝમાએ કે તુમ મેં સે કૌન

اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ

અચ્છે અમલ વાલા હૈ. ઔર અગર આપ કેહતે હૈં કે યકીનન તુમ ઝિન્દા કર કે ઉઠાએ

مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ

જાઓગે મૌત કે બાદ તો ઝરૂર કાફિર કહેંગે કે યે નહીં હૈ

اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ

મગર ખુલા જાદૂ. ઔર અગર હમ ઉન સે અઝાબ મુઅખ્ખર કર દેં એક માલૂમ

اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗ ؕ اَلَا يَوْمَ

વકત તક કે લિયે તબ ભી વો યકીનન કહેંગે કે કિસ ને અઝાબ કો રોક રખા હૈ? સુનો! જિસ દિન વો

يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَ حَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا

અઝાબ ઉન કે પાસ આએગા તો ઉન સે હટાયા નહીં જાએગા ઔર ઉન્હેં ઘેર લેગા વો અઝાબ

بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً

જિસ કા વો મઝાક ઉડા રહે થે. ઔર અગર ઈન્સાન કો હમ અપની તરફ સે રહમત ચખાએં

ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ ۚ اِنَّهٗ لَيَـُٔوْسٌ كَفُوْرٌ ۝

ફિર ઉસ સે ઉસ કો છીન લેં, તો યકીનન વો માયૂસ નાશુક્રા બન જાતા હૈ.

وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ

ઔર અગર હમ ઉસે નેઅમત ચખાએં કિસી તકલીફ કે બાદ જો ઉસે પહોંચી હો તો ઝરૂર વો કહેગા કે

السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ؕ اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ

મુજ સે બુરાઈયાં દૂર હો ગઈ. યકીનન વો ઈતરાને વાલા, ફખ્ર કરને વાલા હૈ. મગર વો લોગ

صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ

જિન્હોં ને સબ્ર કિયા ઔર નેક અમલ કરતે રહે. ઉન કે લિયે મગફિરત હૈ

وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝١١ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى

ઔર બડા અજર હૈ. શાયદ આપ છોડ દેં ઉસ કે બાઝ હિસ્સે કો જો આપ કી તરફ વહી કિયા જા રહા હૈ

اِلَيْكَ وَ ضَآئِقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ

ઔર આપ કા સીના ઉસ કી વજહ સે તંગ હો રહા હૈ, યે ઈસ વજહ સે કે વો કેહતે હૈં કે ઉસ પર કોઈ

عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ ؕ

ખઝાના કયૂં નહીં ઉતારા ગયા યા ઉસ કે સાથ કોઈ ફરિશ્તા કયૂં નહીં આયા? આપ તો સિર્ફ ડરાને વાલે હૈં.

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ وَّكِيْلٌ ۝١٢ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ

ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કારસાઝ હૈ. કયા યે કેહતે હૈં કે ઈસ નબી ને ઉસ કો ઘડ લિયા?

قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا

આપ ફરમા દીજિયે કે તુમ ઉસ કે જૈસી ઘડી હુઈ દસ સૂરતેં લે આઓ ઔર તુમ

مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝١٣

ઉન કો ભી બુલા લો જિન કી તુમ તાકત રખતે હો અલ્લાહ કે અલાવા અગર તુમ સચ્ચે હો. ફિર

فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ

અગર વો તુમ્હારી બાત કા જવાબ ન દે સકેં તો જાન લો કે જો આપ કી તરફ ઉતારા ગયા હૈ વો અલ્લાહ કે

اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝١٤

ઈલ્મ સે હૈ ઔર યે કે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં હૈ. ફિર કયા તુમ ઈસ્લામ લાતે હો?

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَ زِيْنَتَهَا نُوَفِّ

જો દુન્યવી ઝિન્દગી ચાહેગા ઔર ઉસ કી ઝીનત, તો હમ ઉન કો ઉન કે આમાલ કા દુન્યા મેં

اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ۝١٥

પૂરા પૂરા બદલા દે દેંગે ઔર ઉન કે લિયે ઉસ મેં કમી નહીં કી જાએગી.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ

ઉન લોગોં કે લિયે આખિરત મેં સિવાએ આગ કે કુછ નહીં હોગા.

وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا

ઔર બેકાર હો જાએંગે વો અમલ જો ઉન્હોં ને દુન્યા મેં કિયે ઔર બાતિલ હોંગે વો જો વો

يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ

કરતે થે. કયા ફિર વો શખ્સ જો અપને રબ કી તરફ સે રોશન રાસ્તે પર હૈ ઔર અલ્લાહ કી તરફ સે

شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ؕ

એક શાહિદ ઉસ કે સાથ સાથ હૈ ઔર ઉસ સે પેહલે મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કી કિતાબ પેશવા ઔર રહમત થી.

اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ

યે લોગ ઉસ પર ઈમાન રખતે હૈં. ઔર જો ઉસ કે સાથ કુફ્ર કરેગા ગિરોહોં મેં સે

فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۫ اِنَّهُ

તો દોઝખ ઉસ કી વાદે કી જગા હૈ. ફિર આપ ઉસ કી તરફ સે શક મેં ન રહિયે.

الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾

યકીનન યે હક હૈ આપ કે રબ કી તરફ સે લેકિન અકસર લોગ ઈમાન નહીં લાતે.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ اُولٰٓئِكَ

ઔર ઉસ સે ઝયાદા ઝાલિમ કૌન હોગા જો અલ્લાહ પર જૂઠ ઘડે. યે લોગ

يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَ يَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ

અપને રબ કે સામને પેશ કિયે જાએંગે ઔર ગવાહી દેને વાલે કહેંગે કે યે વો હૈં

الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ

જિન્હોં ને અપને રબ પર જૂઠ બોલા. સુનો! અલ્લાહ કી લાનત હૈ

عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

ઝાલિમોં પર. ઉન પર જો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે રોકતે હૈં

وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٩﴾

ઔર ઉસ મેં કજી તલાશ કરતે હૈં. ઔર વો આખિરત કે ભી મુન્કિર હૈં.

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ

યે લોગ ઝમીન મેં (ભાગ કર) અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકતે

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ۘ يُضٰعَفُ

ઔર ઉન કે લિયે અલ્લાહ કે અલાવા કોઈ હિમાયતી નહીં હોગા. ઉન કે લિયે

لَهُمُ الْعَذَابُ ؕ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا

અઝાબ દુગના કિયા જાએગા. વો સુનને કી તાકત નહીં રખતે થે ઔર ન

وقف لازم

كَانُوْا يُبْصِرُوْنَ ۝٢٠ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

દેખ સકતે થે. યહી હૈં જિન્હોં ને અપની જાનોં કો ખસારે મેં ડાલા

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝٢١ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ

ઔર ઉન સે ખો ગએ વો જો વો ઘડા કરતે થે. યકીનન યે

فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ۝٢٢ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

આખિરત મેં સબ સે ઝયાદા ખસારે વાલે હૈં. યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ

ઔર નેક કામ કરતે રહે ઔર અપને રબ કી તરફ આજિઝી કી. યે લોગ

الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٢٣ مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ

જન્નતી હૈં, વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. દોનોં જમાઅતોં કા હાલ ઐસા હૈ જૈસા કે

كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ وَالسَّمِيْعِ ؕ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ

અન્ધા ઔર બેહરા ઔર દેખને વાલા ઔર સુનને વાલા. કયા દોનોં મિસાલ કે ઐતેબાર સે બરાબર

مَثَلًا ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝٢٤ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا ع ٢

હો સકતે હૈં? કયા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? ઔર યકીનન હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા

اِلٰى قَوْمِهٖٓ ۫ اِنِّىْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٢٥ ۙ اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ

ઉન કી કૌમ કી તરફ કે મૈં તુમ્હારે લિયે સાફ સાફ ડરાને વાલા હૂં. યે કે ઈબાદત મત કરો મગર અલ્લાહ કી.

اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ۝٢٦ فَقَالَ

યકીનન મૈં તુમ પર એક દર્દનાક દિન કે અઝાબ સે ડરતા હૂં. ફિર આપ

الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ

કી કૌમ મેં સે કાફિર સરદારોં ને કહા કે હમ આપ કો નહીં દેખતે મગર અપને

اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ

જૈસા ઈન્સાન ઔર હમ આપ કો નહીં દેખતે કે આપ કા ઈત્તિબા કિયા મગર ઉન લોગોં ને જો

اَرَاذِلُنَا بَادِىَ الرَّاْىِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا

હમ મેં સબ સે ઝયાદા ઝલીલ હૈં સરસરી નઝર મેં. ઔર હમ તુમ્હારે લિયે અપને પર કોઈ ફઝીલત ભી

مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ۝٢٧ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ

નહીં દેખતે, બલ્કે હમ તુમ્હેં જૂઠા ગુમાન કરતે હૈં. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! તુમ્હારી

اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّىْ وَاٰتٰنِىْ رَحْمَةً

કયા રાય હે અગર મૈં અપને રબ કી તરફ સે રોશન રાસ્તે પર હૂં ઔર ઉસ ને મુજે અપની તરફ સે રહમત

مِّنْ عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ؕ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ

અતા કી હો, ઔર વો રોશન રાસ્તા તુમ પર છુપા દિયા જાએ. તો કયા હમ તુમ સે ઉસ હિદાયત કો ઝબરદસ્તી ચિપકા દેં

لَهَا كٰرِهُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَ يٰقَوْمِ لَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ؕ

ઈસ હાલ મેં કે તુમ ઉસ કો નાપસન્દ કરતે હો? ઔર એ મેરી કૌમ! મૈં તુમ સે ઈસ પર કિસી માલ કા સવાલ

اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَاۤ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ

નહીં કરતા. મેરા અજર તો અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ ઔર મૈં ઉન કો ધુત્કારને વાલા નહીં હૂં જો ઈમાન

اٰمَنُوْا ؕ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّىْۤ اَرٰىكُمْ قَوْمًا

લાએ હૈં. યકીનન વો અપને રબ સે મિલને વાલે હૈં લેકિન મૈં તુમ્હેં ઐસી કૌમ દેખ રહા હૂં

تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَ يٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِىْ مِنَ اللّٰهِ

જો જહાલત કી બાતેં કરતે હો. ઔર એ મેરી કૌમ! કૌન બચાએગા મુજ કો અલ્લાહ કી ગિરિફ્ત સે

اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِىْ

અગર મૈં ઈન્હેં ધુત્કાર દૂં? કયા ફિર તુમ નસીહત હાસિલ નહીં કરતે? ઔર મૈં તુમ સે નહીં કેહતા કે

خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَاۤ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَاۤ اَقُوْلُ اِنِّىْ

મેરે પાસ અલ્લાહ કે ખઝાને હૈં ઔર ન મૈં ગૈબ જાનતા હૂં ઔર ન મૈં યે કેહતા હૂં કે મૈં

مَلَكٌ وَّلَاۤ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِىْۤ اَعْيُنُكُمْ

ફરિશ્તા હૂં ઔર ન મૈં યે કેહતા હૂં ઉન લોગોં કે મુતઅલ્લિક જિન કો તુમ્હારી નિગાહેં હકીર સમજતી હૈં કે

لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِىْۤ اَنْفُسِهِمْ ۖۚ

અલ્લાહ ઉન કો હરગિઝ કોઈ ભલાઈ નહીં દેગા. અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો ઉન કે દિલોં મેં હૈ.

اِنِّىْۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا

યકીનન તબ તો મૈં ઝાલિમોં મેં સે બન જાઊંગા. ઉન્હોં ને કહા એ નૂહ! યકીનન આપ ને હમ સે જઘડા કિયા, ફિર

فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَاۤ اِنْ كُنْتَ

આપ ને હમ સે બહોત ઝ્યાદા જઘડા કર લિયા, ઈસ લિયે આપ હમારે પાસ લે આઈએ વો અઝાબ જિસ સે આપ હમેં ડરા રહે

مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ

હૈં અગર આપ સચ્ચોં મેં સે હૈં. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે વો અઝાબ તો તુમ્હારે પાસ સિર્ફ અલ્લાહ હી લાએગા

شَآءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ

અગર વો ચાહેગા ઔર તુમ ઉસ વકત અલ્લાહ કો આજિઝ નહીં કર સકોગે. ઔર તુમ્હેં મેરી નસીહત ફાઇદા

اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ

નહીં દેગી અગર મૈં ચાહૂં કે મૈં તુમ્હારે લિયે ખૈરખ્વાહી કરૂં અગર અલ્લાહ તુમ્હેં ગુમરાહ કરને કા

اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ؕ هُوَ رَبُّكُمْ ۫ وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٤﴾ ؕ

ઈરાદા કરે. વહી તુમ્હારા રબ હૈ. ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે. કયા વો

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ

કેહતે હૈં કે ઈસ નબી ને ઉસ કો ઘડ લિયા હૈ? આપ ફરમા દીજિયે કે અગર મૈં ને ઉસ કો ઘડા હૈ તો મેરે

وَاَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿٣٥﴾ ع وَ اُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ ع ٣

ઉપર મેરા જુર્મ હૈ ઔર મૈં તુમ્હારે જુરમોં સે બરી હૂં. ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ વહી કી ગઈ કે

اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ

આપ કી કૌમ મેં સે હરગિઝ ઈમાન નહીં લાએંગે મગર વો જો ઈમાન લા ચુકે,

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾ ۖ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ

ઈસ લિયે આપ માયૂસ ન હોં ઉન હરકતોં કી વજહ સે જો વો કર રહે હૈં. ઔર આપ કશતી બનાઈયે

بِاَعْيُنِنَا وَ وَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ

હમારી આંખોં કે સામને ઔર હમારે હુકમ સે ઔર આપ હમ સે ગુફતગૂ ન કીજિયે ઉન કે બારે મેં

ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۫

જો ઝાલિમ હૈં. ઈસ લિયે કે યે ગર્ક કિયે જાએંગે. ઔર કશતી બના રહે થે નૂહ (અલૈહિસ્સલામ).

وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ ؕ قَالَ

ઔર જબ કભી આપ પર આપ કી કૌમ મેં સે કોઈ રઈસ જમાઅત ગુઝરતી તો વો આપ સે મઝાક કરતી.

اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ

નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ફરમાતે કે અગર તુમ હમ સે મઝાક કરતે હો, તો યકીનન હમ ભી તુમ સે મઝાક કરેંગે

كَمَا تَسْخَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ

જિસ તરહ તુમ મઝાક કરતે હો. અનકરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા કે કિસ પર ઐસા અઝાબ આતા હૈ

يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا

જો ઉસે રુસ્વા કર દેગા ઔર કિસ પર દાઈમી અઝાબ ઉતરતા હૈ. યહાં તક કે જબ હમારા (અઝાબ કા)

جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا

હુકમ આયા ઔર તન્નૂર જોશ મારને લગા તો હમ ને કહા કે ઉસ મેં આપ સવાર કરા લીજિયે હર કિસ્મ

مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَ اَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

સે જોડા (યાની) દો દો (નર ઔર માદા) ઔર અપને એહલ કો મગર વો જિન કે મુતઅલ્લિક પેહલે બાત

الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗۤ اِلَّا قَلِيْلٌ ۝٤٠

હો ચુકી હૈ ઔર ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ હૈં. ઔર આપ કે સાથ ઈમાન નહીં લાએ થે મગર થોડે.

وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَ مُرْسٰىهَا ؕ

ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ ઉસ મેં સવાર હો જાઓ, અલ્લાહ કે નામ સે ઉસ કા ચલના હૈ ઔર ઉસ કા ઠેહેરના હૈ.

اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٤١ وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ

યકીનન મેરા રબ બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ વાલા હૈ. ઔર યે કશતી ઉન કો લે કર ચલતી રહી

كَالْجِبَالِ ۫ وَنَادٰى نُوْحُ ِۨابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ

ઐસી મૌજોં મેં જો પહાડોં કી તરહ થીં. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને બેટે કો પુકારા ઔર વો કિનારે મેં થા,

يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ۝٤٢

એ મેરે બેટે! તૂ હમારે સાથ સવાર હો જા ઔર તૂ કાફિરોં કે સાથ મત રેહ.

قَالَ سَاٰوِيْۤ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ

બેટે ને કહા અનકરીબ મૈં પનાહ લૂંગા ઈસ પહાડ પર જો મુજે પાની સે બચા લેગા. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَ حَالَ

કે આજ અલ્લાહ કે અઝાબ સે કોઈ બચા નહીં સકતા મગર વો જિસ પર અલ્લાહ રહમ કરે. ઔર ઉન દોનોં કે

بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ۝٤٣ وَ قِيْلَ يٰۤاَرْضُ

દરમિયાન મૌજ હાઈલ હો ગઈ, ફિર વો ડૂબને વાલોં મેં સે હો ગયા. ઔર હુકમ આયા કે એ ઝમીન!

ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ وَ غِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ

તૂ અપના પાની નિગલ લે ઔર એ આસ્માન! તૂ થમ જા, ઔર પાની ખુશ્ક હો ગયા ઔર મુઆમલા

الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ

ખત્મ હો ગયા ઔર કશતી ઠેહેર ગઈ જૂદી પહાડ પર ઔર કહા ગયા કે ઝાલિમ કૌમ કા

الظّٰلِمِيْنَ ۝٤٤ وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ

નાસ હો. ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને રબ કો પુકારા, ફિર કહા એ મેરે રબ! મેરા બેટા મેરે એહલ

مِنْ اَهْلِىْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ

મેં સે થા ઔર યકીનન તેરા વાદા સચ્ચા હૈ ઔર તૂ તમામ ફૈસલા કરને વાલોં મે બેહતરીન ફૈસલા

الْحٰكِمِيْنَ ۝٤٥ قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ

કરને વાલા હૈ. અલ્લાહ ને ફરમાયા એ નૂહ! યકીનન વો આપ કે એહલ મેં સે નહી થા. ઈસ લિયે કે ઉસ કા

عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ

અમલ ગૈર સાલિહ થા. ઈસ લિયે આપ મુજ સે ઐસા સવાલ ન કરેં જિસ કા આપ કો ઈલ્મ નહીં.

اِنِّىْۤ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝٤٦ قَالَ رَبِّ

મૈં તુમ્હેં નસીહત કરતા હૂં ઈસ કી કે તુમ જહાલત કરને વાલોં મેં સે ન હો જાઓ. નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને અર્ઝ કિયા

اِنِّىْۤ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِىْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ

એ મેરે રબ! મૈં તેરી પનાહ ચાહતા હૂં ઈસ સે કે મૈં તુજ સે સવાલ કરૂં ઐસી ચીઝ કા જિસ કા મુજે ઈલ્મ નહીં.

وَاِلَّا تَغْفِرْ لِىْ وَتَرْحَمْنِىْۤ اَكُنْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝٤٧

ઔર અગર તૂ મેરી મગફિરત નહી કરેગા ઔર મુજ પર રહમ નહી કરેગા તો મૈં ખસારા ઉઠાને વાલોં મેં સે બન જાઊંગા.

قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ

કહા ગયા એ નૂહ! આપ હમારી તરફ સે સલામતી ઔર બરકતોં કે સાથ ઉતર જાઈયે, આપ પર ભી

وَ عَلٰٓى اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ؕ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ

ઔર ઉન ઉમ્મતોં પર ભી જો આપ કે સાથ હૈં. ઔર બહોત સી ઉમ્મતેં હૈં અનકરીબ હમ ઉન્હેં ફાઈદા

ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝٤٨ تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ

ઉઠાને દેંગે, ફિર ઉન્હેં હમારી તરફ સે દર્દનાક અઝાબ પહોંચેગા. યે ગૈબ કી ખબરોં મેં સે

الْغَيْبِ نُوْحِيْهَاۤ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَاۤ اَنْتَ

હૈ જિસે હમ આપ કી તરફ વહી કર રહે હૈં, જો આપ ઔર આપ કી કૌમ

وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛؕ فَاصْبِرْ ۛؕ اِنَّ الْعَاقِبَةَ

ઈસ સે પેહલે જાનતી નહીં થી. ઈસ લિયે આપ સબ્ર કીજિયે. યકીનન અચ્છા અન્જામ

معانقة ٩ عند المتأخرين ١٢ الوقف على فاصبر احسن والنبي ١٢

لِلْمُتَّقِيْنَ ۝٤٩ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ

મુત્તકિયોં કે લિયે હૈ. ઔર કૌમે આદ કી તરફ ભેજા ઉન કે ભાઈ હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો. હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા

اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا

એ મેરી કૌમ! તુમ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, તુમ્હારે લિયે ઉસ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં. તુમ તો સિર્ફ

مُفْتَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ اَجْرِيَ

જૂઠ ઘડતે હો. એ મેરી કૌમ! મૈં તુમ સે ઉસ પર કિસી અજર કા સવાલ નહીં કરતા. મેરા અજર તો

اِلَّا عَلَى الَّذِيْ فَطَرَنِيْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٥١﴾ وَيٰقَوْمِ

સિર્ફ઼ ઉસ અલ્લાહ કે ઝિમ્મે હૈ જિસ ને મુજે પૈદા કિયા. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં રખતે? ઔર એ મેરી કૌમ!

اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ

તુમ અપને રબ સે ઇસ્તિગફ઼ાર કરો, ફિર ઉસ કી તરફ઼ તૌબા કરો, તો વો તુમ પર આસ્માન કો બરસતા હુવા

مِّدْرَارًا وَّ يَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا

છોડેગા ઔર તુમ્હારી મૌજૂદા કુવ્વત મેં ઔર કુવ્વત કા ઇઝાફ઼ા કરેગા ઔર મુજરિમ બન કર

مُجْرِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ

પુશ્ત મત ફેરો. ઉન્હોં ને કહા એ હૂદ! તુમ હમારે પાસ કોઈ મોઅજિઝા નહીં લાએ ઔર હમ અપને માબૂદોં કો

بِتَارِكِيْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٣﴾

તુમ્હારે કેહને કી વજહ સે છોડને વાલે નહીં હૈં ઔર હમ આપ પર ઈમાન લાને વાલે નહીં હૈં.

اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ ؕ

હમ નહીં કેહતે મગર યે કે હમારે માબૂદોં મેં સે કિસી ને આપ કો કોઈ બુરાઈ લગા દી હૈ.

قَالَ اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا اَنِّيْ بَرِيْٓءٌ

હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફ઼રમાયા કે મૈં અલ્લાહ કો ગવાહ બનાતા હૂં ઔર તુમ ભી ગવાહ રહો કે મૈં બરી હૂં ઉન ચીઝોં

مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِيْ جَمِيْعًا ثُمَّ

સે જિન કો તુમ શરીક ઠેહરાતે હો. અલ્લાહ કે અલાવા. ફિર તુમ ઇકટ્ઠે હો કર મેરે ખિલાફ઼ તદબીર કર લો,

لَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٥٥﴾ اِنِّيْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ ؕ

ફિર મુજે મોહલત ભી મત દો. યકીનન મૈં ને અલ્લાહ પર તવક્કુલ કિયા જો મેરા ઔર તુમ્હારા રબ હૈ.

مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ؕ اِنَّ رَبِّيْ

કોઈ ચૌપાયા નહીં મગર વો (અલ્લાહ) ઉસ કી ચોટી પકડે હુવે હૈ. યકીનન મેરા રબ

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٦﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ

સીધે રાસ્તે પર હૈ. ફિર અગર તુમ ઐરાઝ કરો તો મૈં ને તુમ્હેં પહોંચા દિયા વો જિસ કો દે કર

مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ اِلَيْكُمْ ؕ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۚ

મૈં તુમ્હારી તરફ઼ ભેજા ગયા હૂં. ઔર મેરા રબ તુમ્હારે અલાવા કિસી ઔર કૌમ કો જાનશીન બનાએગા.

وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿٥٧﴾

ઔર તુમ ઉસ કો ઝરા ભી ઝરર નહીં પહોંચા સકોગે. યકીનન મેરા રબ હર ચીઝ કી હિફાઝત કરને વાલા હૈ.

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ

ઔર જબ હમારા (અઝાબ કા) હુકમ આયા તો હમ ને હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઔર ઉન લોગોં કો જો ઉન કે સાથ

بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَ نَجَّيْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٥٨﴾

ઈમાન લાએ થે અપની રહમત સે નજાત દી. ઔર હમ ને ઉન્હેં સખ્ત અઝાબ સે નજાત દી.

وَتِلْكَ عَادٌ ۫ جَحَدُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهٗ

ઔર યે કૌમે આદ હૈ, જિન્હોં ને અપને રબ કી આયાત કા ઈન્કાર કિયા ઔર અલ્લાહ કે પૈગમ્બરોં કી

وَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٥٩﴾ وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهِ

નાફરમાની કી ઔર વો હર ઝાલિમ સરકશ કે હુકમ કે પીછે ચલે. ઔર ઈસ દુન્યા મેં ઉન કે પીછે

الدُّنْيَا لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَآ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا

લાનત કર દી ગઈ ઔર કયામત કે દિન ભી. સુનો! યકીનન કૌમે આદ ને અપને રબ સે

رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ﴿٦٠﴾ وَاِلٰى ثَمُوْدَ ع ٥

કુફ્ર કિયા. સુનો! કૌમે આદ કા નાસ હો, હૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કી કૌમ કા. ઔર કૌમે સમૂદ કી તરફ ભેજા

اَخَاهُمْ صٰلِحًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ وقف لازم

ઉન કે ભાઈ સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) કો. સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો,

مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ

તુમ્હારે લિયે ઉસ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં. ઉસી ને તુમ્હેં ઝમીન સે પૈદા કિયા

وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ؕ

ઔર ઉસ ને તુમ્હેં ઝમીન મેં આબાદ કિયા તો તુમ ઉસ સે ઈસ્તિગફાર કરો, ફિર ઉસ કી તરફ તૌબા કરો.

اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوْا يٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ

યકીનન મેરા રબ કરીબ, તૌબા કબૂલ કરને વાલા હૈ. ઉન્હોં ને કહા કે એ સાલેહ! યકીનન આપ હમારે

فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰىنَآ اَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ

અન્દર કાબિલે ઉમ્મીદ થે ઈસ સે પેહલે. ક્યા આપ હમેં રોકતે હો ઈસ સે કે હમ ઈબાદત કરેં ઉન ચીઝોં કી

اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ

જિન કી હમારે બાપ દાદા ઈબાદત કરતે થે? ઔર યકીનન હમ ઉસ કી તરફ સે ગેહરે શક મેં હૈં જિસ કી તરફ

اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿٦٢﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ

તુમ હમેં દાવત દેતે હો. સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! તુમ્હારી કયા રાય હૈ અગર મૈં

عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّىْ وَ اٰتٰنِىْ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ

અપને રબ કી તરફ સે રોશન રાસ્તે પર હૂં ઔર ઉસ ને મુજે અપની તરફ સે રહમત અતા કી હો,

يَّنْصُرُنِىْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ ۫ فَمَا تَزِيْدُوْنَنِىْ

ફિર મુજે અલ્લાહ કી ગિરિફ્ત સે કૌન બચાએગા અગર મૈં અલ્લાહ કી નાફરમાની કરૂં? ફિર તુમ મુજે

غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿٦٣﴾ وَ يٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ

નહીં બળ્હાતે સિવાએ ખસારે કે. ઔર એ મેરી કૌમ! યે અલ્લાહ કી ઊંટની તુમ્હારે લિયે

اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِىْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا

નિશાની હૈ, તો તુમ ઉસ કો છોડ દો કે અલ્લાહ કી ઝમીન મેં ખાએ ઔર તુમ ઉસે બુરાઈ કે સાથ

بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوْهَا

મત છુઓ, વરના તુમ્હેં કરીબી અઝાબ પકડ લેગા. ફિર ઉન્હોં ને ઊંટની કે પૈર કાટ દિયે

فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِىْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ؕ ذٰلِكَ

તો સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે મઝે ઉડા લો અપને ઘરોં મેં તીન દિન. યે ઐસા વાદા હૈ

وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا

જો જુઠલાયા નહીં જા સકતા. ફિર જબ હમારા (અઝાબ કા) હુકમ આયા તો હમ ને સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ)

صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا

કો ઔર ઉન લોગોં કો જો આપ કે સાથ ઈમાન લાએ થે હમારી રહમત સે

وَ مِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِىُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٦﴾

ઔર ઉસ દિન કી રુસ્વાઈ સે નજાત દી. યકીનન તેરા રબ વો કુવ્વત વાલા, ઝબરદસ્ત હૈ.

وَ اَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا

ઔર ઝાલિમોં કો ચીખ ને પકડ લિયા, ફિર વો અપને ઘરોં મેં

فِىْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٦٧﴾ كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ؕ اَلَا

ઘુટનોં કે બલ પડે રેહ ગએ. ગોયા કે વો ઉસ મેં બસે હી નહીં થે. સુનો!

اِنَّ ثَمُوْدَا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿٦٨﴾ ع ٦

યકીનન કૌમે સમૂદ ને કુફ્ર કિયા અપને રબ કે સાથ. સુનો! નાસ હો કૌમે સમૂદ કે લિયે.

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا

ઔર યકીનન હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ બશારત લે કર આએ તો ઉન્હોં ને કહા

سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ﴿٦٩﴾

અસ્સલામુ અલયકુમ. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અસ્સલામુ અલયકુમ, ફિર વો નહી ઠેહરે કે ભુના હુવા બછડા

فَلَمَّا رَاٰۤ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ

લે આએ. ફિર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કે હાથ દેખે કે ઉસ (ખાને) તક નહી પહોંચતે તો ઉન કો અજનબી મહસૂસ

مِنْهُمْ خِيْفَةً ؕ قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّاۤ اُرْسِلْنَاۤ اِلٰى قَوْمِ

કિયા ઔર ઉન કી તરફ સે ખૌફ મહસૂસ કિયા. ફરિશ્તોં ને કહા કે આપ ખૌફ ન કીજિયે, યકીનન હમ તો કૌમે લૂત

لُوْطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا

કી તરફ ભેજે ગએ હૈં. ઔર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કી બીવી ખડી હુઈ થી, ફિર વો હંસ પડી તો હમ ને

بِاِسْحٰقَ ۙ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ﴿٧١﴾ قَالَتْ

ઉન્હેં બશારત દી ઈસ્હાક કી. ઔર ઈસ્હાક કે પીછે યઅકૂબ કી. વો કેહને લગી

يٰوَيْلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِىْ شَيْخًا ؕ

હાય અફસોસ! કયા મૈં ઔલાદ જનૂંગી હાલાંકે મૈં બૂઢી હૂં ઔર યે મેરે શૌહર બૂઢે હૈં.

اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيْبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوْۤا اَتَعْجَبِيْنَ

યકીનન યે કાબિલે તઅજ્જુબ ચીઝ હૈ. ઉન્હોં ને કહા કે કયા તુમ તઅજ્જુબ કરતી હો

مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ؕ

અલ્લાહ કે હુકમ સે? અલ્લાહ કી રહમત ઔર ઉસ કી બરકતેં તુમ એહલે બૈત પર હૈં.

اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ

યકીનન વો અલ્લાહ કાબિલે તારીફ, બુઝુર્ગ હૈ. ફિર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) સે ખૌફ દૂર

الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِىْ قَوْمِ

હો ગયા ઔર ઉન કે પાસ બશારત આઈ, તો વો હમ સે કૌમે લૂત કે બારે મેં જઘડને

لُوْطٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيْبٌ ﴿٧٥﴾

લગે. યકીનન ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) નિહાયત બુર્દબાર, આહેં ભરને વાલે, તૌબા કરને વાલે થે.

يٰۤاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرُ

એ ઈબ્રાહીમ! ઈસ સે આપ ઐરાઝ કીજિયે, યકીનન આપ કે રબ કા હુકમ

رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ۝٧٦

આ ગયા. ઔર યકીનન ઉન કે પાસ ઐસા અઝાબ આને વાલા હૈ જો લૌટાયા નહીં જાએગા. ઔર જબ

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ

હમારે ભેજે હુવે ફરિશ્તે લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ આએ તો વો ઉન કી વજહ સે ગમગીન હુવે ઔર ઉન કી

بِهِمْ ذَرْعًا وَّ قَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ۝٧٧ وَجَآءَهٗ

વજહ સે તંગદિલ હુવે ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા યે બડા સખ્ત દિન હૈ. ઔર લૂત (અલૈહિસ્સલામ) કે

قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ؕ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

પાસ ઉન કી કૌમ આઈ ઉન કી તરફ તેઝ દૌડતી હુઈ. ઔર વો પેહલે સે બુરાઈયાં કરતે થે.

السَّيِّاٰتِ ؕ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْ هُنَّ اَطْهَرُ

લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરી કૌમ! યે મેરી બેટિયાં યે તુમ્હારે લિયે ઝયાદા પાકીઝા

لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ؕ اَلَيْسَ

હૈં, ફિર તુમ અલ્લાહ સે ડરો ઔર મુજે મેરે મેહમાનોં કે બારે મેં રુસ્વા મત કરો. કયા તુમ

مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ۝٧٨ قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا

મેં સે કોઈ હિદાયતયાફ્તા શખ્સ નહીં? વો કેહને લગે યકીનન આપ કો માલૂમ હૈ કે હમેં

فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ۝٧٩

આપ કી બેટિયોં મેં કોઈ રગબત નહીં હૈ. ઔર યકીનન આપ જાનતે હૈં વો જો હમ ચાહતે હૈં.

قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى رُكْنٍ

લૂત (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કાશ કે મુજે તુમ પર કુવ્વત હોતી યા મૈં કિસી મઝબૂત કબીલે કી તરફ

شَدِيْدٍ ۝٨٠ قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا

પનાહ લેતા. ઉન્હોં ને કહા કે એ લૂત! યકીનન હમ તેરે રબ કે ભેજે હુવે ફરિશ્તે હૈં, વો હરગિઝ આપ તક

اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ

નહીં પહોંચ સકેંગે, ઇસ લિયે આપ અપને ઘર વાલોં કો લે કર રાત કે કિસી હિસ્સે મેં સફર કર જાઇયે

وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا

ઔર તુમ મેં સે કોઈ પીછે મુડ કર ન દેખે મગર આપ કી બીવી. કે ઉસે વો અઝાબ પહોંચને વાલા હૈ

مَآ اَصَابَهُمْ ؕ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ؕ اَلَيْسَ الصُّبْحُ

જો ઉન કો પહોંચેગા. યકીનન ઉન કે અઝાબ કે વાદે કા વકત સુબ્હ કા વકત હૈ. કયા સુબ્હ

بِقَرِيْبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا

કરીબ નહીં હે? ફિર જબ હમારે અઝાબ કા હુકમ આ ગયા તો હમ ને ઉસ કે ઉપર વાલે હિસ્સે કો ઉસ કે નીચે વાલા

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ مَّنْضُوْدٍ ﴿٨٢﴾

હિસ્સા બના દિયા ઔર હમ ને ઉન કે ઉપર મિટ્ટી કે પથ્થર બરસાએ, જો લગાતાર બરસ રહે થે.

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۭ وَمَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ

જો નિશાનઝદા થે તેરે રબ કે પાસ. ઔર યે બસ્તી ઝાલિમોં સે કુછ દૂર

بِبَعِيْدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۭ قَالَ

નહીં હે. ઔર મદયન વાલોં કી તરફ ઉન કે ભાઈ શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) કો ભેજા. શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ)

يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ

ને ફરમાયા કે એ મેરી કૌમ! અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો, તુમ્હારે લિયે ઉસ કે અલાવા કોઈ માબૂદ નહીં.

وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّىْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ

ઔર તુમ નાપ ઔર તોલ મેં કમી ન કરો, ઈસ લિયે કે મૈં તુમ્હેં અચ્છી હાલત મેં દેખ રહા હૂં

وَّاِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ﴿٨٤﴾ وَيٰقَوْمِ

ઔર મૈં તુમ પર એક ઘેરને વાલે દિન કે અઝાબ કા ખૌફ કરતા હૂં. ઔર એ મેરી કૌમ!

اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا

નાપ ઔર તોલ કો ઈન્સાફ કે સાથ પૂરા પૂરા દો ઔર લોગોં કો ઉન કી

النَّاسَ اَشْيَاۗءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٨٥﴾

ચીઝેં કમ કર કે મત દો ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હુવે મત ફિરો.

بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ

અલ્લાહ કી બકીય્યા ચીઝેં તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈં અગર તુમ ઈમાન વાલે હો.

وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ

ઔર મૈં તુમ પર મુહાફિઝ નહીં હૂં. વો કેહને લગે એ શુઐબ! કયા આપ કી નમાઝ આપ કો ઈસ કા

تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ

હુકમ દેતી હૈ કે હમ છોડ દેં ઉન કો જિન કી હમારે બાપ દાદા ઈબાદત કરતે થે યા યે કે હમ અપને

فِيْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ۭ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ﴿٨٧﴾

માલોં મેં કરના છોડ દેં જો હમ ચાહેં? યકીનન તુમ હિલ્મ વાલે, હિદાયતયાફતા હો.

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ

શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે એ મેરી કૌમ! બતલાઓ અગર મૈં અપને રબ કી તરફ સે વાઝેહ રાસ્તે પર હૂં

وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ

ઔર ઉસ ને મુજે અપની તરફ સે અચ્છી રોઝી દી હો. ઔર મૈં નહીં ચાહતા કે તુમ્હારી મુખાલફત કરૂં

اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ

ઉન ચીઝોં કો કર કે જિન સે મૈં તુમ્હેં રોકતા હૂં. મૈં તો સિર્ફ ઇસ્લાહ ચાહતા હૂં જિત્ની મૈં

مَا اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

તાકત રખ્ખૂં. ઔર મેરી તૌફીક નહીં હૈ મગર અલ્લાહ કી તરફ સે. ઉસી પર મૈં ને તવક્કુલ કિયા

وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ۝٨٨ وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيْٓ

ઔર ઉસી કી તરફ મૈં રુજૂઅ કરતા હૂં. ઔર એ મેરી કૌમ! મેરી મુખાલફત તુમ્હેં ઈસ બાત કી તરફ ન

اَنْ يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ

લે જાએ કે તુમ્હેં પહોંચ જાએ ઉસ જૈસા અઝાબ જો કૌમે નૂહ યા કૌમે હૂદ યા કૌમે સાલેહ

اَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ؕ وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ۝٨٩ وَاسْتَغْفِرُوْا

કો પહોંચા. ઔર કૌમે લૂત તુમ સે કુછ દૂર નહીં હૈ. ઔર તુમ અપને રબ સે ઈસ્તિગફાર કરો,

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ رَبِّيْ رَحِيْمٌ وَّدُوْدٌ ۝٩٠ قَالُوْا

ફિર તુમ ઉસ કી તરફ તૌબા કરો. યકીનન મેરા રબ બહોત ઝયાદા રહમ કરને વાલા, મહબ્બત કરને વાલા હૈ. ઉન્હોં

يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰىكَ

ને કહા કે એ શુઐબ! હમ બહોત સી બાતેં નહીં સમજતે ઉસ મેં સે જો તુમ કહતે હો ઔર યકીનન હમ તુમ્હેં અપને

فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ۫ وَمَآ اَنْتَ

દરમિયાન કમઝોર દેખ રહે હૈં. ઔર અગર આપ કા કબીલા ન હોતા, તો હમ આપ કો રજમ કર દેતે. ઔર આપ

عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ۝٩١ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ

હમ પર કુછ ભારી નહીં હો. શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે એ મેરી કૌમ! કયા મેરા કબીલા તુમ પર અલ્લાહ સે

مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ؕ اِنَّ رَبِّيْ

ઝયાદા ભારી હૈ? ઔર તુમ ને ઉસ કો અપની પીઠ પીછે ડાલ દિયા હૈ. યકીનન મેરા રબ

بِمَا تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ۝٩٢ وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ

તુમ્હારે આમાલ કો ઘેરે હુવે હૈ. ઔર એ મેરી કૌમ! અપની જગા પર રેહ કર અમલ કરતે રહો,

اِنِّیْ عَامِلٌ ؕ سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ یَّاْتِیْهِ عَذَابٌ

મૈં ભી અમલ કર રહા હૂં. અનકરીબ તુમ્હેં માલૂમ હો જાએગા કે કિસ પર ઐસા અઝાબ આતા હૈ જો

یُّخْزِیْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ؕ وَارْتَقِبُوْۤا اِنِّیْ مَعَكُمْ

ઉસ કો રુસ્વા કર દે ઔર કૌન જૂઠા હૈ. ઔર તુમ મુન્તઝિર રહો, મૈં તુમ્હારે સાથ ઈન્તિઝાર કરને

رَقِیْبٌ ﴿۹۳﴾ وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّیْنَا شُعَیْبًا وَّالَّذِیْنَ

વાલા હૂં. ઔર જબ કે હમારા અઝાબ આયા તો હમ ને શુઐબ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઔર ઉન લોગોં કો જો

اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَاَخَذَتِ الَّذِیْنَ ظَلَمُوا

આપ કે સાથ ઈમાન લાએ થે અપની રહમત સે બચા લિયા. ઔર ઉન ઝાલિમોં કો ચીખ ને

الصَّیْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِیْ دِیَارِهِمْ جٰثِمِیْنَ ﴿۹۴﴾ كَاَنْ

પકડ લિયા, ફિર વો અપને ઘરોં મેં ઘુટને કે બલ પડે રેહ ગએ. ગોયા કે વો

لَّمْ یَغْنَوْا فِیْهَا ؕ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْیَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُوْدُ ﴿۹۵﴾ ع

ઉસ મેં બસે હી નહીં થે. સુનો! નાસ હો મદયન કે લિયે જિસ તરહ કે કૌમે સમૂદ કા નાસ હુવા.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰی بِاٰیٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِیْنٍ ﴿۹۶﴾

યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો રસૂલ બના કર ભેજા અપને મોઅજિઝાત દે કર ઔર વાઝેહ દલીલ દે કર.

اِلٰی فِرْعَوْنَ وَ مَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْۤا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ

ફિરઔન ઔર ઉસ કી કૌમ કી તરફ, ફિર ભી વો લોગ ફિરઔન કે હુકમ પર ચલે.

وَمَاۤ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِیْدٍ ﴿۹۷﴾ یَقْدُمُ قَوْمَهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ

ઔર ફિરઔન કા હુકમ અચ્છા નહીં થા. વો અપની કૌમ કે આગે આગે કયામત કે દિન ચલ રહા હોગા,

فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿۹۸﴾ وَاُتْبِعُوْا

ફિર ઉન કો દોઝખ મેં દાખિલ કરેગા. ઔર વો ઉતરને કા બુરા ઘાટ હૈ. ઔર ઈસ

فِیْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّیَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ

દુન્યા મેં ઉન કે પીછે લાનત કર દી ગઈ ઔર કયામત કે દિન ભી. બહોત બુરી મદદ હૈ જો

الْمَرْفُوْدُ ﴿۹۹﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰی نَقُصُّهٗ عَلَیْكَ

ઉન કો દી ગઈ. યે ઉન બસ્તિયોં કે કિસ્સોં મેં સે કુછ હમ આપ કે સામને તિલાવત કરતે હૈં

مِنْهَا قَآئِمٌ وَّحَصِیْدٌ ﴿۱۰۰﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ

જિન મેં સે કુછ ખડી હુઈ હૈં ઔર કુછ કટી હુઈ હૈં. ઔર હમ ને ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા, લેકિન

ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ

વો અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કરતે થે, ફિર ઉન કે કુછ કામ નહીં આએ ઉન કે વો માબૂદ જિન કો

يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ

વો અલ્લાહ કો છોડ કર પુકારતે થે જબ કે આપ કે રબ કા અઝાબ આયા.

رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ۝١٠١ وَكَذٰلِكَ اَخْذُ

ઔર ઉન (મુશરિકીન) કો સિવાએ નુકસાન કે ઉન્હોં (માબૂદોં) ને નહીં બઢ્હાયા. ઈસી તરહ આપ કે

رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ اِنَّ اَخْذَهٗٓ

રબ કી પકડ હોતી હૈ જબ વો બસ્તિયોં કો પકડતા હૈ જબ કે વો ઝાલિમ હોતી હૈં. યકીનન ઉસ કી પકડ

اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ۝١٠٢ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ

દર્દનાક, સખ્ત હૈ. યકીનન ઉસ મેં નિશાની હૈ ઉસ શખ્સ કે લિયે જો આખિરત કે

عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ

અઝાબ સે ડરે. યે વો દિન હૈ કે જિસ કે લિયે ઇન્સાનોં કો જમા કિયા જાએગા ઔર યે વો દિન હૈ

وَ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ۝١٠٣ وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ

જિસ મેં ગવાહોં કો હાઝિર કિયા જાએગા. ઔર હમ ઉસ કો મુઅખ્ખર નહીં કર રહે મગર મુકર્રર કિયે હુવે

مَّعْدُوْدٍ ۝١٠٤ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ

વકત કે લિયે. જિસ દિન વો આએગા તો કોઈ શખ્સ બાત નહીં કર સકેગા મગર અલ્લાહ કી ઈજાઝત સે.

فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ۝١٠٥ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا

ફિર ઉન મેં સે કુછ બદબખ્ત હોંગે ઔર કુછ નેકબખ્ત હોંગે. અલબત્તા જો બદબખ્ત હોંગે

فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّ شَهِيْقٌ ۝١٠٦ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا

વો દોઝખ મેં હોંગે, ઉન કે લિયે ઉસ મેં ચિલ્લાના ઔર સિસ્કિયાં હોંગી. જિસ મેં વો હમેશા રહેંગે

مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ

જબ તક આસ્માન ઔર ઝમીન બાકી હૈં, મગર જિતના આપ કા રબ ચાહે.

اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ۝١٠٧ وَ اَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا

યકીનન આપ કા રબ વહી કરતા હૈ જિસ કા વો ઈરાદા કરતા હૈ. અલબત્તા જો નેકબખ્ત હોંગે

فَفِي الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ

વો જન્નત મેં હોંગે જિસ મેં વો હમેશા રહેંગે જબ તક આસ્માન ઔર ઝમીન

وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ﴿١٠٨﴾

કાઇમ હૈં, મગર જિત્ના આપ કા રબ ચાહે. ઐસી અતા કે તૌર પર જો બન્દ નહીં કી જાએગી.

فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ؕ مَا يَعْبُدُوْنَ

ફિર આપ શક મેં ન રહિયે ઉસ કી તરફ સે જિન કી યે લોગ ઈબાદત કરતે હૈં. યે ઈબાદત નહીં કરતે હૈં

اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ ؕ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ

મગર ઉસી તરહ જિસ તરહ કે ઈસ સે પેહલે ઉન કે બાપ દાદા ઈબાદત કરતે થે. ઔર યકીનન હમ ઉન કો ઉન કા

نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى ع ١٢

હિસ્સા પૂરા પૂરા દેને વાલે હૈં ઈસ હાલ મેં કે વો કમ નહી કિયા જાએગા. ઔર યકીનન હમ ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

કો કિતાબ દી, ફિર ઉસ મેં ઈખ્તિલાફ કિયા ગયા. ઔર અગર એક બાત આપ કે રબ કી તરફ સે પેહલે હો ચુકી

مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ

ન હોતી તો ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કર દિયા જાતા. ઔર યકીનન વો ઉસ કી તરફ સે બડે શક

مُرِيْبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ

મેં હૈં. ઔર બેશક સબ કો આપ કા રબ ઉન કે આમાલ પૂરે પૂરે દેગા. ઈસ લિયે કે વો

اَعْمَالَهُمْ ؕ اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ

ઉન કે આમાલ સે પૂરી તરહ બાખબર હૈ. ઈસ લિયે આપ ઈસ્તિકામત ઈખ્તિયાર કીજિયે જૈસા આપ કો

كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ؕ اِنَّهٗ

હુકમ દિયા ગયા હૈ, ઔર વો લોગ ભી જિન્હોં ને આપ કે સાથ તૌબા કી હૈ, ઔર તુમ દાઇરે સે ન નિકલો.

بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ

યકીનન વો તુમ્હારે આમાલ કો દેખ રહા હૈ. ઔર તુમ ઉન ઝાલિમોં કી તરફ ઝરા ભી મૈલાન

ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ન કરના, વરના તુમ્હેં આગ પહોંચ કર રહેગી. ઔર તુમ્હારે લિયે અલ્લાહ કે સિવા કોઈ હિમાયતી

مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ

નહીં હોંગે, ફિર તુમ્હારી નુસ્રત નહીં કી જાએગી. ઔર આપ દિન કે દોનોં કિનારોં

النَّهَارِ وَ زُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ؕ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ

મેં ઔર રાત કી ઈબ્તિદાઈ ઘડિયોં મેં નમાઝ કાઇમ કીજિયે. યકીનન નેકિયાં બુરાઈયોં કો

السَّيِّاٰتِ ؕ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ۚ﴿۱۱۴﴾ وَاصْبِرْ

ખત્મ કર દેતી હૈં. યે યાદ રખને વાલોં કે લિયે યાદદહાની હૈ. ઔર આપ સબ્ર કીજિયે,

فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۱۵﴾

ફિર યકીનન અલ્લાહ નેકી કરને વાલોં કા અજર ઝાયેઅ નહીં કરતે.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ

ફિર ઉન કૌમોં મેં સે જો તુમ સે પેહલે થીં અકલ વાલે લોગ કયૂં ન હુવે

يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِى الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ

જો ઝમીન મેં ફસાદ સે રોકતે સિવાએ થોડે લોગોં કે ઉન મેં સે

اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَاۤ اُتْرِفُوْا فِيْهِ

જિન કો હમ ને નજાત દી? ઔર ઝાલિમ લોગ ઉસ કે પીછે પડે જિસ મેં ઉન્હેં ઐશ મિલા,

وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۱۱۶﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ

ઔર વો મુજરિમ થે. ઔર આપ કા રબ ઐસા નહીં કે બસ્તિયોં

الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ﴿۱۱۷﴾ وَلَوْ شَآءَ

કો ઝુલ્મ સે હલાક કર દે જબ કે વહાં વાલે ઈસ્લાહ કર રહે હોં. ઔર અગર આપ કા

رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ

રબ ચાહતા તો તમામ ઈન્સાનોં કો એક ઉમ્મત બના દેતા. ઔર યે બરાબર ઈખ્તિલાફ કરતે

مُخْتَلِفِيْنَ ﴿۱۱۸﴾ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ؕ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ؕ

રેહતે હૈં મગર જિન પર આપ કે રબ ને રહમ કિયા. ઔર ઈસી વજહ સે અલ્લાહ ને ઉન કો પૈદા કિયા હૈ.

وَ تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ

ઔર આપ કે રબ કા કલિમા તામ્મ હો કર રહા કે મૈં ઈન્સાનોં ઔર જિન્નાત સબ સે જહન્નમ કો

وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۱۹﴾ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ

ઝરૂર ભરૂંગા. ઔર હમ પૈગમ્બરોં કે કિસ્સોં મેં સે આપ કે સામને બયાન

مِنْ اَنْۢبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ

કરતે હૈં કે હમ ઉસ સે આપ કે દિલ કો મઝબૂત કરેં. ઔર ઉન કિસ્સોં મેં આપ કે પાસ

فِىْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّ ذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۲۰﴾ وَقُلْ

હક ઔર નસીહત ઔર ઈમાન વાલોં કે લિયે યાદદહાની આઈ હૈ. ઔર આપ ફરમા દીજિયે

لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنَّا

ઉન સે જો ઈમાન નહીં લાતે કે તુમ અપની જગા પર રેહ કર અમલ કરતે રહો, હમ ભી અમલ કર

عٰمِلُوْنَ ﴿١٢١﴾ وَانْتَظِرُوْا ۚ اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ

રહે હૈં. ઔર તુમ ઈન્તિઝાર કરો, હમ ભી મુન્તઝિર હૈં. ઔર અલ્લાહ હી કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી છુપી

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ

હુઈ ચીઝોં કા ઈલ્મ હૈ ઔર ઉસી કી તરફ તમામ ઉમૂર લૌટાએ જાએંગે, તો આપ ઉસી કી ઈબાદત કીજિયે

وَ تَوَكَّلْ عَلَيْهِ ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٣﴾ ع ١٠

ઔર ઉસી પર તવક્કુલ કીજિયે. ઔર આપ કા રબ તુમ્હારે અમલ સે બેખબર નહીં હૈ.

اٰيَاتُهَا ١١١ (١٢) سُوْرَةُ يُوْسُفَ مَكِّيَّةٌ (٥٣) رُكُوْعَاتُهَا ١٢

ઔર ૧૨ રુકૂઅ હૈં સૂરએ યૂસુફ મકકા મેં નાઝિલ હુઈ ઈસ મેં ૧૧૧ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿١﴾ اِنَّاۤ اَنْزَلْنٰهُ

અલિફ લામ રા. યે સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ કી આયતેં હૈં. યકીનન હમ ને ઉસે

قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ

અરબી કુર્આન બના કર ઉતારા હૈ તાકે તુમ સમજ સકો. હમ આપ કે સામને

عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَاۤ اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ هٰذَا

બેહતરીન કિસ્સા બયાન કરતે હૈં ઈસ કુર્આન કે ઝરિયે જો હમ ને આપ કી તરફ

الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿٣﴾

વહી કિયા. ઔર યકીનન ઉસ સે પેહલે આપ બેખબર લોગોં મેં સે થે.

اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ

જબ કે યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને અબ્બા સે કહા એ મેરે અબ્બા! મૈં ને ગ્યારા

كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ﴿٤﴾

સિતારે ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ કો દેખા, મૈં ને ઉન્હેં દેખા કે મુજે સજદા કર રહે હૈં.

قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰۤى اِخْوَتِكَ

યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરે બેટે! અપના ખ્વાબ અપને ભાઈયોં કે સામને બયાન મત કરના

فَيَكِيْدُوْا لَكَ كَيْدًا ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ

વરના વો તેરે ખિલાફ તદબીર કરેંગે. યકીનન શૈતાન ઈન્સાન કા ખુલા હુવા

مُّبِيْنٌ ۝٥ وَ كَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ

દુશમન હૈ. ઔર ઈસી તરહ તેરા રબ તુજે મુન્તખબ કરેગા ઔર તુજે

مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ

ખ્વાબોં કી તાબીર કા ઈલ્મ દેગા ઔર અપની નેઅમત તુજ પર ઈત્મામ તક પહોંચાએગા

وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ

ઔર આલે યઅકૂબ પર ભી જૈસા કે ઉસે ઈત્મામ તક પહોંચાયા ઈસ સે પેહલે તેરે અજદાદ

ع ١ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝٦

ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્હાક (અલૈહિમસ્સલામ) પર. યકીનન તેરા રબ ઈલ્મ વાલા, હિકમત વાલા હૈ.

لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ ۝٧

યકીનન યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ઔર ઉન કે ભાઈયોં મેં સવાલ કરને વાલોં કે લિયે બહોત સી નિશાનિયાં થીં.

اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَ اَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا

ઔર વો વકત કાબિલે ઝિક્ર હૈ જબ કે ઉન્હોં ને કહા કે યૂસુફ ઔર ઉન કા ભાઈ હમારે અબ્બા કો હમ સે

وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ؕ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنِ ۝٨ ۚ اقْتُلُوْا

ઝયાદા મહબૂબ હૈં હાલાંકે હમ મઝબૂત જમાઅત હૈં. યકીનન હમારે અબ્બા અલબત્તા ખુલી ગલતી મેં હૈં. તુમ યૂસુફ

يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ

કો કત્લ કર દો યા ઉસે કિસી ઝમીન મેં ફૈંક દો તો તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે અબ્બા કી તવજ્જુહ ખાલિસ રેહ

وَتَكُوْنُوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ۝٩ قَالَ قَآئِلٌ

જાએગી ઔર ઉસ કે બાદ તુમ અચ્છે લોગ બન જાના. ઉન મેં સે કિસી કેહને વાલે

مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا يُوْسُفَ وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ

ને કહા કે તુમ યૂસુફ કો કત્લ મત કરો બલ્કે ઉસે કૂંવેં કી તારીકિયોં મેં ફૈંક દો

يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝١٠

કે ઉસે ગુઝરને વાલે કાફલોં મેં સે કોઈ ઉઠા લેગા, અગર તુમ ઐસા કરને વાલે હો. ઉન્હોં ને કહા કે

قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا لَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰى يُوْسُفَ وَاِنَّا

એ હમારે અબ્બા! આપ કો કયા હુવા કે આપ હમ પર મુત્મઈન નહીં યૂસુફ કે બારે મેં હાલાંકે હમ

لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ﴿١١﴾ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبْ

યકીનન ઉસ કે ખૈરખ્વાહ હૈં. આપ ઉસે હમારે સાથ કલ કો ભેજ દીજિયે કે વો ખાએ ઔર ખેલે

وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿١٢﴾ قَالَ اِنِّيْ لَيَحْزُنُنِيْٓ اَنْ تَذْهَبُوْا

ઔર યકીનન હમ ઉસ કી હિફાઝત કરેંગે. યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન મુજે યે બાત ગમગીન કરતી

بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ

હૈ કે તુમ ઉસે લે જાઓ ઔર મૈં ડરતા હૂં ઈસ સે કે ઉસે ભેડિયા ખા જાએ ઈસ હાલ મેં કે તુમ ઉસ સે બેખબર હો.

غٰفِلُوْنَ ﴿١٣﴾ قَالُوْا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ

ઉન્હોં ને કહા કે અગર ઉસ કો ભેડિયા ખા જાએ ઈસ હાલ મેં કે હમ મઝબૂત નૌજવાન હૈં, યકીનન તબ તો હમ

اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿١٤﴾ فَلَمَّا ذَهَبُوْا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ

ઉસ વકત ખસારે વાલે હોંગે. ફિર જબ વો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો લે કર ગએ ઔર ઉન્હોં ને ઈત્તિફાક કર લિયા ઈસ

فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ

બાત પર કે યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો કૂંવેં કી તારીકિયોં મેં ડાલ દેં. ઔર હમ ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કી તરફ

هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٥﴾ وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً

વહી કી કે ઝરૂર આપ ઉન કો જતલાઓગે ઉન કી યે હરકત ઈસ હાલ મેં કે ઉન કો પતા ભી નહીં હોગા. ઔર વો અપને અબ્બા કે પાસ

يَّبْكُوْنَ ﴿١٦﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا

ઈશા કે વકત રોતે હુવે આએ. કેહને લગે કે એ હમારે અબ્બા! યકીનન હમ દૌડને લગે થે ઔર હમ ને

يُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ

છોડ દિયા થા યૂસુફ કો અપને સામાન કે પાસ, ફિર ઉસે ભેડિયા ખા ગયા. ઔર આપ હમ પર યકીન કરને વાલે

لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ بِدَمٍ

નહીં હૈં અગરચે હમ સચ્ચે હોં. ઔર વો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કી કમીસ પર જૂઠા ખૂન લે કર

كَذِبٍ ؕ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ؕ فَصَبْرٌ

આએ. યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા બલ્કે તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે નફ્સોં ને એક અમ્ર કો મુઝય્યન કિયા હૈ. અબ તો

جَمِيْلٌ ؕ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ

સબ્ર હી બેહતર હૈ. ઔર અલ્લાહ મદદગાર હૈ ઉસ બાત પર જો તુમ બયાન કરતે હો. ઔર એક કાફલા

سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ؕ قَالَ يٰبُشْرٰى

આયા, ફિર ઉન્હોં ને અપને પાની લાને વાલે કો ભેજા તો ઉસ ને અપના ડોલ લટકાયા. તો વો કેહને લગા: ઓ, ખુશખબરી હો!

الثلثة

هٰذَا غُلٰمٌ ؕ وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۹﴾

યે તો લડકા હૈ. ઔર ઉન્હોં ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો સામાન બના કર છુપા દિયા, ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતે હૈં ઉસ

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۭ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا فِيْهِ

હરકત કો જો વો કરતે થે. ઔર ઉન્હોં ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો બેચ દિયા મામૂલી કીમત કે બદલે મેં, ગિને ચુને ચન્દ દરાહિમ

ع ١٢

مِنَ الزَّاهِدِيْنَ ﴿۲۰﴾ وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ

કે બદલે મેં. ઔર વો યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) મેં બેરગબતી કરને વાલોં મેં સે થે. ઔર ઉસ શખ્સ ને જિસ ને યૂસુફ

لِامْرَاَتِهٖۤ اَكْرِمِىْ مَثْوٰىهُ عَسٰۤى اَنْ يَّنْفَعَنَاۤ

(અલૈહિસ્સલામ) કો ખરીદા મિસ્ર સે ઉસ ને અપની બીવી સે કહા કે તૂ ઉન કા ઠિકાના અચ્છા રખ, હો સકતા હૈ કે વો

اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ؕ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِى الْاَرْضِ ؗ

હમેં નફ્અ દે યા હમ ઉસે લડકા હી બના લેં. ઔર ઈસ તરહ હમ ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઉસ મુલ્ક મેં કુદરત દી.

وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ؕ وَاللّٰهُ غَالِبٌ

ઔર ઈસ લિયે તાકે હમ ઉન્હેં ખ્વાબોં કી તાબીર સિખલાએં. ઔર અલ્લાહ અપને હુકમ પર ગાલિબ

عَلٰۤى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۱﴾ وَلَمَّا بَلَغَ

હૈ લેકિન અકસર લોગ જાનતે નહીં. ઔર જબ યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) અપની જવાની કો પહોંચ ગએ, તો

اَشُدَّهٗۤ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۲۲﴾

હમ ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો હિકમત ઔર ઈલ્મ દિયા. ઔર ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِىْ هُوَ فِىْ بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ

ઔર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કી તલબગાર હુઈ વો ઔરત જિસ કે કમરે મેં યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) થે ઔર તમામ

الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ

દરવાઝે ઉસ ને બન્દ કર લિયે ઔર કેહને લગી જલ્દી આ જાઓ. યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા અલ્લાહ કી પનાહ! અઝીઝે

رَبِّىْۤ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۳﴾ وَلَقَدْ

મિસ્ર મેરે મુરબ્બી ને યકીનન બહોત અચ્છી તરહ મુઝે રખા હૈ. યકીનન ઝાલિમ ફલાહ નહીં પાતે. યકીનન ઉસ ઔરત ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ)

هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَاۤ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ

કા ઈરાદા કર હી લિયા થા. ઔર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ભી ઉસ કા ઈરાદા કર લેતે અગર અપને રબ કે બુર્હાન કો ન દેખતે.

كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ

ઈસી તરહ (હમ ને કિયા) તાકે હમ યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) સે ફેર દેં બુરાઈ ઔર બેહયાઈ કો. યકીનન યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ)

عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ

હમારે ખાલિસ કિયે હુવે બન્દોં મેં સે થે. ઔર દોનોં દરવાઝોં કી તરફ દૌડે ઔર ઔરત (ઝુલૈખા)

مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ مَا جَزَآءُ

ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કી કમીસ પીછે સે ફાડ દી ઔર દોનોં ને ઝુલૈખા કે શૌહર કો પાયા દરવાઝે કે પાસ. ઝુલૈખા

مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ

કેહને લગી કે ઉસ શખ્સ કી ક્યા સઝા હૈ જો આપ કી બીવી કે સાથ બુરાઈ કા ઇરાદા કરે સિવાએ ઇસ કે કે ઉસ કો કૈદ કર દિયા

اَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَ شَهِدَ شَاهِدٌ

જાએ યા ઉસે દર્દનાક સઝા દી જાએ? યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યે ઔરત તો ખુદ મુજ સે મેરી તાલિબ

مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ

હુઈ થી ઔર ઝુલૈખા કે ઘર વાલોં મેં સે એક ગવાહી દેને વાલે ને ગવાહી દી કે અગર ઉન કા કુર્તા આગે સે ફટા હુવા

وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٦﴾ وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ

હૈ તો ઝુલૈખા સચ્ચી હૈ ઔર યૂસુફ જૂઠોં મેં સે હૈં. ઔર અગર ઉન કા કુર્તા પીછે સે

مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ

ફટા હુવા હૈ તો ઝુલૈખા જૂઠી હૈ ઔર યૂસુફ સચ્ચોં મે સે હૈં. ફિર જબ અઝીઝે મિસ્ર ને ઉન કા કુર્તા દેખા

قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ

જો ફટા હુવા થા પીછે સે તો ઉસ ને કહા કે યકીનન યે તુમ્હારી મકકારિયોં મેં સે હૈ. યકીનન તુમ્હારા મક

عَظِيْمٌ ﴿٢٨﴾ يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۘ وَاسْتَغْفِرِيْ

બડા ભારી હોતા હૈ. એ યૂસુફ! તુમ ઇસ સે ઐરાઝ કરો, ઔર (એ ઝુલૈખા!) તૂ અપને ગુનાહ

لِذَنْۢبِكِ ۖ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿٢٩﴾ وَ قَالَ نِسْوَةٌ ع ٣

કે લિયે ઇસ્તિગફાર કર. યકીનન તૂ હી કુસૂરવાર હૈ. ઔર શેહર કી ઔરતોં

فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ

ને કહા કે અઝીઝે મિસ્ર કી બીવી અપને ગુલામ સે ઉસી કા મુતાલબા કરતી હૈ, યકીનન

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ؕ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾

ઉસ કી મહબ્બત ઉસ કે દિલ કે અન્દર ઘુસ ગઈ હૈ. યકીનન હમ ઉસે ખુલી ગલતી મેં દેખ રહી હૈં.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ

ફિર જબ ઉસ ને ઉન કા મક્ર સુના તો ઉસ ને ઉન કો બુલાને કે લિયે આદમી ભેજા ઔર ઉન કે લિયે એક

لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا

બૈઠક (મજલિસ) તૈયાર કી ઔર ઉન ઔરતોં મેં સે હર એક કો છુરી દી ઔર કહા કે

وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗٓ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ

યૂસુફ! તુમ ઈન કે સામને નિકલ કર આઓ. ફિર જબ ઉન ઔરતોં ને યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો દેખા તો શશ્દર રેહ

اَيْدِيَهُنَّ وَ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ؕ اِنْ هٰذَآ

ગઈ ઔર ઉન્હોં ને અપને હાથ કાટ લિયે ઔર કેહને લગી અલ્લાહ કી પનાહ! યે ઈન્સાન નહીં હૈ. યે નહીં હૈ

اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ۝٣١ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِىْ لُمْتُنَّنِىْ فِيْهِ ؕ

મગર એક બુઝુર્ગ ફરિશ્તા. ઝુલૈખા કેહને લગી ફિર યહી વો હૈ જિસ કે બારે મેં તુમ મુજે મલામત કરતી થીં.

وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ؕ وَلَئِنْ

યકીનન મૈં ઉસ કી તાલિબ હુઈ, લેકિન ઉસ ને માસૂમ રેહના ચાહા. ઔર અગર વો નહીં કરેગા વો જિસ કા

لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ۝٣٢

મૈં ઉસે હુકમ દે રહી હૂં તો યકીનન ઉસે કૈદ કર દિયા જાએગા ઔર વો ઝલીલ લોગોં મેં સે હો જાએગા.

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَىَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِىْٓ اِلَيْهِ ۚ

યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને દુઆ કી એ મેરે રબ! કૈદખાના મુજે ઝયાદા મહબૂબ હૈ ઉસ કામ સે જિસ કી તરફ યે મુજે બુલા રહી હૈં.

وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّىْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ

ઔર અગર તૂ મુજ સે ઉન કી મક્કારી કો નહીં ફેરેગા તો મૈં ઉન કી તરફ માઈલ હો જાઉંગા ઔર મૈં જાહિલોં મેં

مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝٣٣ فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ؕ

સે બન જાઉંગા. ઉસ કે રબ ને ઉસ કી દુઆ કબૂલ કી, ફિર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) સે ઉન કે મક્ર કો ફેર દિયા.

اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝٣٤ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا

યકીનન વો સુનને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. ફિર ઉન્હેં ખ્યાલ આયા ઈસ કે બાદ કે ઉન્હોં ને બહોત સી નિશાનિયાં

الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ۝٣٥ ع وَ دَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ ١٤

દેખ લી કે યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કો એક વકત તક કે લિયે કૈદ કર દેં. ઔર યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ કૈદખાને મેં દાખિલ

فَتَيٰنِ ؕ قَالَ اَحَدُهُمَآ اِنِّىْٓ اَرٰىنِىْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ

હુવે દો નૌજવાન. ઉન મેં સે એક ને કહા કે યકીનન મૈં ખ્વાબ દેખ રહા હૂં કે મૈં શરાબ નિચોડ રહા હૂં.

وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّىْٓ اَرٰىنِىْٓ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِىْ خُبْزًا تَاْكُلُ

ઔર દૂસરે ને કહા કે મૈં ખ્વાબ દેખ રહા હૂં કે મૈં અપને સર પર રોટિયાં ઉઠાએ હુવે હૂં જિસ મેં સે

الطَّيْرُ مِنْهُ ؕ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٦﴾

પરિન્દે ખા રહે હૈં. એ યૂસુફ! આપ હમેં ઈસ કી તાબીર દીજિયે. યકીનન હમ આપ કો નેક લોગોં મેં સે દેખ રહે હૈં.

قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖۤ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ

યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ્હારે પાસ નહીં આએગા વો ખાના જો તુમ્હેં ખાને કો દિયા જાતા હૈ મગર મૈં તુમ્હેં ઉસ કી

قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ؕ اِنِّيْ

તાબીર બતલાઉંગા ઈસ સે પેહલે કે વો તુમ્હારે પાસ આએ. યે ઉન ઉલૂમ મેં સે હૈ જો મેરે રબ ને મુજે સિખલાએ હૈં. યકીનન

تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ

મૈં ને ઉસ કૌમ કા મઝહબ છોડ દિયા હૈ જો અલ્લાહ પર ઈમાન નહીં રખતી ઔર જો આખિરત કા ઈન્કાર કરને

كٰفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ

વાલી હૈ. ઔર મૈં ને અપને બાપ દાદા ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્હાક ઔર યઅકૂબ (અલૈહિમુસ્સલામ) કી મિલ્લત કા ઈત્તિબા

وَيَعْقُوْبَ ؕ مَا كَانَ لَنَاۤ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ

કિયા હૈ. હમારે લિયે જાઈઝ નહીં હૈ કે હમ અલ્લાહ કા શરીક ઠેહરાએં કિસી ભી ચીઝ કો.

ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

યે અલ્લાહ કા હમ પર ફઝલ હૈ ઔર તમામ ઈન્સાનોં પર ભી, લેકિન અકસર

النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ

લોગ શુક્ર અદા નહીં કરતે. એ કૈદખાને કે સાથિયો! કયા અલગ અલગ

مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُوْنَ

રબ બેહતર હૈં યા યકતા ગાલિબ અલ્લાહ બેહતર હૈ? તુમ અલ્લાહ કો છોડ કર કે

مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلَّاۤ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَاۤ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّاۤ اَنْزَلَ

ઈબાદત નહીં કરતે મગર ચન્દ નામોં કી જો તુમ ઔર તુમ્હારે બાપ દાદા ને રખ રખે હૈં, અલ્લાહ ને

اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ اَمَرَ

ઉસ પર કોઈ દલીલ નહીં ઉતારી. હુકમ તો સિર્ફ અલ્લાહ હી કા ચલતા હૈ. જિસ ને હુકમ દિયા હૈ

اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

કે ઈબાદત મત કરો મગર ઉસી કી. યહી સીધા દીન હૈ, લેકિન લોગોં

النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّاۤ اَحَدُكُمَا

મેં સે અકસર જાનતે નહીં હૈં. એ કૈદખાને કે સાથિયોં! અલબત્તા તુમ મેં સે એક વો અપને

فَيَسْقِىْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ

બાદશાહ કો શરાબ પિલાએગા. ઔર અલબત્તા દૂસરા ઉસે સૂલી દી જાએગી, ફિર ઉસ કે સર મેં સે

مِنْ رَّاْسِهٖ ؕ قُضِىَ الْاَمْرُ الَّذِىْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ۝٤١

પરિન્દે ખાએંગે. ઉસ મુઆમલે કા ફૈસલા હો ચુકા જિસ કે બારે મેં તુમ પૂછ રહે હો. ઔર

وَقَالَ لِلَّذِىْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِىْ

યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉસ શખ્સ સે ફરમાયા કે જિસ કે મુતઅલ્લિક આપ ને ગુમાન કિયા કે વો ઉન દોનોં મેં સે નજાત પાને વાલા

عِنْدَ رَبِّكَ ۖ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِى السِّجْنِ

હૈ કે તૂ મુજે અપને બાદશાહ કે યહાં યાદ રખના. ફિર શૈતાન ને ઉસે ભુલા દિયા યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કા બાદશાહ સે તઝકિરા કરના, ફિર

بِضْعَ سِنِيْنَ ۝٤٢ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّىْٓ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ ع ١٥ ٥

યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) કૈદખાને મેં કઈ સાલ ઠેહરે રહે. ઔર બાદશાહ ને કહા કે યકીનન મૈં સાત મોટી ગાયેં દેખ રહા

سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّ سَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ

હૂં જિન કો ખા રહી હૈં સાત દુબલી ગાયેં ઔર સાત સબ્ઝ ખોશોં કો દેખ રહા હૂં ઔર દૂસરે સાત

وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ؕ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِىْ فِىْ رُءْيَاىَ

ખુશ્ક ખોશોં કો દેખ રહા હૂં. એ દરબારિયો! તુમ મુજે બતાઓ મેરે ખ્વાબ કે બારે મેં

اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ۝٤٣ قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ

અગર તુમ ખ્વાબ કી તાબીર જાનતે હો. ઉન્હોં ને કહા કે યે તો ઝેહની તસવ્વુરાત હી કે ખ્વાબ હૈં. ઔર

وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ۝٤٤ وَقَالَ الَّذِىْ

હમ ઐસે ખ્વાબોં કી તાબીર નહીં જાનતે. ઔર ઉસ શખ્સ ને કહા જિસ ને દો આદમિયોં મેં સે નજાત

نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيْلِهٖ

પાઈ થી ઔર ઉસ કો યાદ આયા એક તવીલ ઝમાને કે બાદ, ઉસ ને કહા કે મૈં તુમ્હેં ઈસ ખ્વાબ કી તાબીર બતલાઉંગા,

فَاَرْسِلُوْنِ ۝٤٥ يُوْسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِىْ سَبْعِ

ઈસ લિયે તુમ મુજે ભેજો. એ યુસૂફ! એ સિદ્દીક! આપ હમેં તાબીર દીજિયે સાત મોટી

بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ

ગાયોં કે બારે મેં જિન કો ખા રહી હૈં સાત દુબલી ગાએં ઔર સાત સબ્ઝ ખોશોં

سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ۙ لَّعَلِّىْٓ اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ

કે બારે મેં ઔર દૂસરે સાત ખુશ્ક ખોશોં કે બારે મેં, તાકે મેં ઉન લોગોં કે પાસ વાપસ જાઉં

لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُوْنَ سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبًا ۚ

તાકે ઉન્હેં ઈલ્મ હો. યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ ખેતી કરોગે લગાતાર સાત સાલ.

فَمَا حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ فِيْ سُنْۢبُلِهٖٓ اِلَّا قَلِيْلًا

ફિર જો તુમ ખેતી કરો ઉસે છોડ દો ઉસ કે ખોશે મેં મગર થોડા ઉસ મેં સે

مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ

જો તુમ ખાઓ. ફિર ઉસ કે બાદ સાત સખ્ત સાલ આએંગે જો ખા

يَّاْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تُحْصِنُوْنَ ﴿٤٨﴾

જાએંગે ઉસે જો તુમ ને ઉન કે લિયે પેહલે સે તૈયાર કિયા હૈ મગર થોડા ઉસ મેં સે જો તુમ મહફૂઝ રખો.

ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيْهِ يُغَاثُ النَّاسُ

ફિર ઉસ કે બાદ એક સાલ આએગા જિસ મેં લોગોં પર બારિશ બરસાઈ જાએગી ઔર ઉસ મેં

وَفِيْهِ يَعْصِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖ ۚ ع ۷/۱۴

વો ફલ નિચોડેંગે. ઔર બાદશાહ ને કહા કે તુમ ઉસે મેરે પાસ લે આઓ. ચુનાંચે જબ યૂસુફ (અલૈહિસ્સલામ)

فَلَمَّا جَآءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ

કે પાસ કાસિદ આયા, તો યૂસુફ(અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તૂ અપને બાદશાહ કે પાસ વાપસ જા, ફિર ઉસ સે

النِّسْوَةِ الّٰتِيْ قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۭ اِنَّ رَبِّيْ بِكَيْدِهِنَّ

પૂછ કે ઉન ઔરતોં કા કયા હાલ હૈ જિન્હોં ને અપને હાથ કાટ દિયે થે. યકીનન મેરા રબ ઉન કે મક્ર કો ખૂબ જાનતા હૈ.

عَلِيْمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُّنَّ يُوْسُفَ

અઝીઝે મિસ્ર ને પૂછા કે તુમ્હારા કયા વાકિઆ હૈ જબ તુમ ને યૂસુફ કો ઉસ કી ઝાત સે વરગલાયા? ઉન્હોં ને કહા કે

عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوْۗءٍ ۭ

અલ્લાહ કી પનાહ! હમ ઉન કે બારે મેં કોઈ બુરાઈ નહી જાનતે. અઝીઝે મિસ્ર કી બીવી ને કહા કે અબ હક વાઝેહ હો ગયા.

قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ ۡ اَنَا رَاوَدْتُّهٗ

મૈંને ઉસ કો વરગલાયા થા (મુતાલબા કિયા થા ઉસ કી ઝાત કા, ન કિસી ખિદમત કા) ઉસ કી ઝાત સે ઔર યકીનન વો સચ્ચોં

عَنْ نَّفْسِهٖ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّيْ

મેં સે હૈ. (યૂસુફ અલૈહિસ્સલામ ને ફરમાયા યે મૈં ને અપની બરાઅત કે લિયે સબ કુછ બરદાશ્ત કિયા) યે ઈસ લિયે તાકે વો (અઝીઝે

لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ كَيْدَ الْخَاۗىِٕنِيْنَ ﴿٥٢﴾

મિસ્ર) જાન લે કે મૈં ને ઉસ સે ખયાનત નહીં કી ઉસ કી ગૈબત મેં ઔર યે કે અલ્લાહ ખયાનત કરને વાલોં કે મક્ર કો ચલને નહી દેતે.